

Stroefheidsmetingen volgens Leroux en antislipmetingen volgens de methoden "R" en "V".

Volgens onze informatie* zijn er drie methodes en waarden waarin stroefheid/anti slip met betrekking tot steenachtige materialen wordt gemeten en uitgedrukt.

Stroefheidsmetingen volgens Leroux

Deze norm (NEN 2873) behandelt de constructie en werking van de stroefheidsmeter volgens Leroux en de daarmee uit te voeren bepaling van de stroefheid van oppervlakken van steenachtige materialen. Deze methode wordt gebruikt voor betonstraatsteen en betonwaren.

Samengevat is het principe dat een met rubber bekleed lichaam over het proefstuk wordt gesleept (slinger die cirkelvormige baan beschrijft) en daardoor wordt afgeremd. De vermindering van de stijghoogte als gevolg van deze wrijving is een maat voor de stroefheid van het oppervlak en wordt uitgedrukt in het Lerouxgetal. Het gaat hier om een "zandstraalmethode" die eigenlijk de slijtvastheid van betonwaren meet. Loopt deze terug dan loopt de slipwaarde op.

Antislipmetingen volgens de methode "R"

Deze methode is oorspronkelijk ontwikkeld voor keramische-, gres-, porcellanato's-, geglazuurde en ongeglaazuurde tegels die toegepast worden op vloeren met uitglijsrisico. (Norm EN 176 B1/EN 177 B IIa/Norm EN 177 B III.) De antislip waarde van een profiel wordt aangeduid met een R-waarde. Deze R-waarde is verdeeld over 5 groepen, gerelateerd aan de hoogte van het uitglijsrisico. Voor de bepaling van de R-waarde worden de tegels getest op een verstelbaar, hellend vlak: ingesmeerd met olie en belopen met veiligheidsschoenen, op nat en droog oppervlak met lederen- en gummi zolen. De indeling is conform test EN nr. ZH 1/571 en ZII 1/571. Voor bedrijfsvloeren met normaal uitglij-
risico (b.v. magazijnen en sanitaire ruimten) wordt R10 geadviseerd. Bedrijfsvloeren met verhoogd uitglij-
risico (b.v. kaasfabriek, wasserij) zouden R11 toe dienen te passen, een boterfabriek R12 en als laatste is er nog R13.

Methode "V"

Voor vloeren waarop zich stoffen bevinden die het uitglij-
risico verhogen, is het noodzakelijk dat het profiel van een vloerafwerking een aangepaste verdringingswaarde (V) heeft, variërend van V 4 tot V 10. De V-waarde wordt bepaald door het volume van de holle ruimte tussen bovenkant profiel en het lager liggende gedeelte

Methode "A, B en C"

Voor blootvoets belopen, natte vloeren gelden aanvullende eisen. De hiertoe behorende ruimten zijn ingedeeld (DIN 51 097) in drie groepen met oplopend uitglij-
risico: A, B en C. De indeling wordt bepaald door middel van de test op een hellend vlak, zoals bij de bepaling van de R waarde, maar nu met water in plaats van olie (zie tabel 3).

Het is gebruikelijk dat met betrekking tot bedrijfsvloeren met normaal uitglijsrisico, de loopveiligheid uitgedrukt wordt in "R".

Adviezen voor openbare ruimtes

Volgens de norm is de vereiste minimumwaarde voor projecten en privé doeleinden 9 en voor bedrijfsvloeren met normaal uitglij risico 10 (bv. magazijnen/sanitaire ruimten). Bedrijfsvloeren met verhoogd uitglij risico (bv. wasserij) dient men een vloerafwerking met een waarde R 11 toe te passen. Als we de openbare ruimtes (bv. metrostations/vertrekhal luchthavens) met een bedrijfsvloer mogen vergelijken zou R 10 voldoende moeten zijn.

* Bron: HIBIN/TNO/Fabrikanten

R9	=	Roca Antislipkorrels
R10	=	Zilverzand
R11	=	Kwartzand 0,1 – 0,4 mm (EC23)
R12 /V4	=	Kwartzand 0,2 – 0,7 mm (EC23)
R12 /V6	=	Kwartzand 0,7 – 1,2 mm (EC23)
R12 /V8	=	Kwartzand 0,7 – 1,2 mm (TR12)
R12 /V8	=	Kwartzand 0,2 – 1,0 mm (EC23)
R12 /V8	=	Kwartzand 0,7 – 1,2 mm (geen topcoating)
R12 /V10	=	Kwartzand 1,0 – 3,0 mm (EC23)
R13	=	Kwartzand 0,9 – 2,25 mm (geen topcoating)
R13 /V4	=	Kwartzand 0,2 – 0,7 mm (geen topcoating)
R13 /V6	=	Kwartzand 0,2 – 1,0 mm (geen topcoating)

Het te bereiken eindeffect is ook mede afhankelijk van de hoeveelheid aangebrachte topcoating wat het antislip effect kan verminderen.

Genoemde waarden zijn indicatief. Hieraan kunnen geen rechten worden ontleent.